

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.38.028/2018/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Dr. ...

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 21.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. június 28-án kelt 17.K.31.893/2017/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.31.893/2017/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú hatóság határozatával a diplomata szülők gyermekeként születése óta életvitelszerűen Magyarországon tartózkodó, 1999-ben született török állampolgárságú felperes nemzeti letelepedési engedély iránti kérelmét a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította, mert a felperes magyarországi megélhetése nem volt biztosított.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. március 28. napján kelt 106-L-5511/3/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A Harmtv. miniszteri indokolására utalással rögzítette, hogy a felperes édesanyjának tulajdonában álló ingatlan nem értékelhető a felperes magyarországi megélhetésének biztosítékeként, mert az a család lakhatását szolgálja. A külügyi szolgálati viszonyban álló szülők jövedelme nem Magyarországon adózik, így azt nem lehetett figyelembe venni a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 95. § (4) bekezdése szerinti jövedelem számításakor. A szülők bankszámlával sem rendelkeznek Magyarországon. A felperes egyéb célú tartózkodási engedéllyel rendelkező testvére nem jogosult keresőtevékenységet folytatni, így ő sem rendelkezik olyan jogszerűen megszerzett magyarországi jövedelemmel, amely a felperes megélhetését szolgálná. A felperes másik testvérének jövedelme pedig azért nem vehető figyelembe, mert ő külön háztartásban él. A felperes a háztartás 461.876.- forint megtakarítás tartós rendelkezésre állását igazolta, ez azonban nem biztosítja a felperes hosszú távú megélhetését.
- [3] Megjegyezte, hogy a Törökországgal 1926. december 20-án Angorában kötött Letelepedési Egyezmény (a továbbiakban: Letelepedési Egyezmény) becikkelyezéséről szóló 1927. évi XXVII. törvénycikk (a továbbiakban: Törvénycikk) már nem hatályos.

A kereseti kérelem

- [4] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránt.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [6] Indokolása szerint a Törvénycikk az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Deregtrv.) 1. § (1) bekezdése alapján hatályát vesztes a Deregtrv. 2007. július 1-jei hatálybalépésével. E hatályvesztést nem érinti az, hogy a jogalkotó deregulációs célból hatályon kívül helyezte a hatályvesztést megállapító rendelkezést.
- [7] A Törvénycikk 1. Cikk második fordulatra utalással hangsúlyozta, hogy - az eredeti francia normaszöveg hiányában a nemzetközi jog általánosan elfogadott jogelvére figyelemmel - a jelenkori értelmezés alapján a Törvénycikk nem biztosít alanyi jogot a török állampolgárok Magyarországon történő letelepedésére abban az esetben, ha nem áll fenn a 2. Cikk szerinti kizáró ok.
- [8] Érvelése szerint a 2003/86/EK irányelv (a továbbiakban: EK1.) jelen esetben irreleváns, mert az alperes határozata sem kiutasítást, sem országelhagyásra kötelezést nem tartalmaz, így a felperest a döntés

a családjától nem szakítja el, a meglévő tartózkodási engedély birtokában továbbra is Magyarországon maradhat.

- [9] A 2003/109/EK irányelv (a továbbiakban: EK2.) 3. cikk (3) bekezdés a) pontja pedig azért nem bír jelentőséggel, mert az a rendelkezés az Európai Unió által vagy az Európai Unió és tagállamai által együttesen megkötött egyezményekre vonatkozik.
- [10] Leszögezte, hogy a felperes a 2004/38/EK irányelv (a továbbiakban: EK3.) 2. cikk 2. pontja szerinti családtag fogalomnak nem felel meg, az EK3. (6) preambulumbekkezdésére való hivatkozás pedig azért nem bír jelentőséggel, mert az alperesi döntés nem bontja meg a család egységét.
- [11] A Harmtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a Vhr. 95. § (1) bekezdés d) pontja alapján rámutatott arra, hogy a felperes semmilyen módon nem igazolta a szülők Törökországból származó jövedelmének hazai rendszerben való megjelenését. Megítélése szerint az alperes nem vonta kétségbe, hogy a szülők ezt a jövedelmet megkapták és azt sem, hogy ahhoz jogszerűen jutottak hozzá, viszont azt nem látta igazoltnak a benyújtott okiratok alapján, hogy ez a jövedelem megjelenne Magyarországon.
- [12] Megalapozott az alperesi elutasító döntés, hiszen a felperes még diák, akit a diplomáciai státuszban Magyarországon tartózkodó szülei tartanak el. A külügyi kiküldetés természeténél fogva ideiglenes jellegű, ezért nincs rá kellő garancia, hogy huzamosabb ideig biztosítani fogja a felperes megélhetésének anyagi forrását mindaddig, amíg a felperes felnőtt és saját egzisztencia teremtéséről gondoskodik hazánkban. A jövőben feltételelezhető változások nem vehetők figyelembe, hiszen a letelepedési engedély határozatlan időre szól.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a keresetnek megfelelő ítélet meghozatala iránt a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.
- [14] A Deregvtv. 6. § (9) bekezdésére utalással előadta, hogy egy külön aktusra lett volna szükség a Törvénycikkkel kihirdetett Letelepedési Egyezmény hatálya aló történő jogszerű kilépés érdekében, ez azonban nem történt meg.
- [15] Magyarország Alaptörvényének B. cikk (1) bekezdése, Q. cikk (3) bekezdése, R. cikk (2) bekezdése, T. cikk (2) bekezdése, továbbá az Alkotmánybíróság 9/1992. (I.30.) AB határozat egyes elemeinek kiemelésével állította, hogy egy jogszabály hatályosságának megállapítása nem lehet a közigazgatási per kereteit meghaladó tény- és jogkutatót igénylő kérdés. Az elsőfokú bíróság a szabályosan kihirdetett és ma is hatályosként fellelhető Törvénycikk negligálásával járt el. A nemzetközi bírósági gyakorlatra utalással a pacta sunt servanda elv előtérbe helyezését hangsúlyozta.
- [16] Állította, hogy a bevándorlás és a letelepedés fogalma nem

feleltethető meg egymással szinonimaként. A Törvenycikk 2. Cikke alapján azzal érvelt, hogy a letelepedési jog nem tagadható meg tőle.

- [17] Érvelése szerint az EK2. azt tartalmazza, hogy amennyiben valamely tagállam és egy harmadik ország az EK2. hatályba lépését megelőzően megkötött kétoldalú megállapodása az adott polgár vonatkozásában kedvezőbb rendelkezést tartalmaz, úgy az hatályban marad, és sérelem nélkül alkalmazandó az érintett személy vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes jogértelmezése diszkriminatív.
- [18] Kitért arra, hogy Magyarországon született, ebben az országban él, a magyar nyelvet tökéletesen beszéli, magyar nyelvű tanintézményben folytatja tanulmányait, szülei már több mint 20 éve itt teljesítenek szolgálatot, diákként még a szülei által nyújtott tartásra szorul. Aláhúzta, hogy a Vhr. 95. § (1) bekezdése értelmében a magyarországi megélhetését nem kizárólag az ott felsorolt okiratokkal igazolhatja.
- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását indítványozta. A határozatban foglaltak megismétlése mellett hivatkozott az Igazságügyi Minisztérium, valamint a Külgazdasági és Külügyminisztérium által adott azon állásfoglalásokra, melyek szerint a Törvenycikk nincs hatályban.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [21] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) és (2) bekezdései szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [22] A Kúria szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le. Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem tárható fel.
- [23] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ennek során a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos.
- [24] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a keresetében foglaltakat ismételte meg, a jogerős ítéletet a már korábban felhozott kifogások miatt sérelmezte. Érvelése ténylegesen az általa előadottaknak az elsőfokú bíróságtól eltérő értékelésére irányult. Ennek feltételei azonban jelen esetben nem állnak fenn.
- [25] Az eljáró bíróság a felperes keresetét minden vonatkozásában

elemezte és elbírált, a Pp. 221. § (1) bekezdésének teljes mértékben megfelelő, kellően részletes indokát adta döntésének, amelyeket konkrét jogszabályi hivatkozásokkal is alátámasztott. A Kúria szükségtelennek tartja a jogerős ítélet indokolásában foglaltak megismétlését, hiszen azt a fentiekben részletesen ismertette. Az elsőfokú bíróság kifejtett indokait a Kúria teljes körűen osztja, a felülvizsgálati kérelemre figyelemmel az alábbiakat hangsúlyozza.

- [26] A Deregvtv. 1. § (1) bekezdése szerint az 1989. október 23. előtt alkotott törvények és törvényerejű rendeletek - a mellékletben megjelölt törvények és törvényerejű rendeletek, valamint az Alkotmány megalkotására és módosítására irányuló rendelkezést tartalmazó törvények kivételével - hatályukat veszítik.
- [27] A kiemelt jogszabályi rendelkezés egyértelmű szabályt tartalmaz; azok a jogszabályok maradnak hatályban, amelyeket a Deregvtv. melléklete felsorol, a mellékletben nem szereplő összes többi 1989. október 23-a előtt megalkotott törvény és törvényerejű rendelet hatályát veszítette. A Törvenycikk - a felperes által sem vitatottan - nem szerepel a mellékletben, amiből következik, hogy a Törvenycikk is hatályát veszítette 2007. július 1-jével. A felperes ezzel szemben csupán állította, hogy a Törvenycikk még hatályos, ennek azonban sem ténybeli, sem jogi indokát, alapját nem adta.
- [28] A fentieknek nem mond ellent az, hogy az elektronikusan elérhető egyes, nem hivatalos jogszabálygyűjteményekben esetleg a hatályos jogszabályok között fellelhető a Törvenycikk. A Kormány által működtetett Nemzeti Jogszabálytár szerint a Törvenycikk nem része a hatályos magyar joganyagnak.
- [29] A Letelepedési Egyezmény 12. cikke értelmében a Letelepedési Egyezmény 5 év időtartamra szól, így az már akkor sem lenne alkalmazható, ha a Deregvtv. az azt becikkelyező Törvenycikket nem helyezte volna hatályon kívül. Erre figyelemmel nincs jelentősége annak, hogy a korabeli Letelepedési Egyezmény tett-e, és, ha igen, milyen különbséget a bevándorlás és a letelepedés fogalma között.
- [30] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság az Alaptörvény és az Alkotmánybíróság - felperes által is hivatkozott - követelményeit szem előtt tartva foglalt állást a Törvenycikk, illetve a Letelepedési Egyezmény hatályosságáról. Az egyértelmű jogi rendelkezésekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott nemzetközi bírósági jogelvek sem sérültek.
- [31] Egy hatálytalan Letelepedési Egyezmény, illetve egy hatályon kívül helyezett Törvenycikk nem alapozhatja meg a felperes magyarországi letelepedés iránti igényét.
- [32] A fentiekre figyelemmel az EK2. felperes által megjelölt tartalmának sincs jelentősége, hiszen nincsen olyan kétoldalú megállapodás, amely a felperes vonatkozásában alkalmazható lehetne. A felperes nem cáfolta, hogy az eredeti Letelepedési Egyezmény 5 év időtartamra szólt, ezt alappal cáfoló bizonyítékot, jogi dokumentumot nem tárt elő.
- [33] A Harmtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az a harmadik

országbeli állampolgár kaphat nemzeti letelepedési engedélyt, akinek Magyarország területén megélhetése biztosított.

- [34] A Vhr. 95. § (1) bekezdése felsorolja azokat az okiratokat, amelyekkel különösen igazolható a magyarországi megélhetés.
- [35] Az elsőfokú bíróság az iratoknak megfelelően, az okszerűség és a logika szabályait szem előtt tartva foglalt állást a Harmtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos alperesi rendelkezést illetően is. Helytálló az a felperesi hivatkozás, miszerint a Vhr. 95. § (1) bekezdése értelmében az ott felsoroltakon kívül is, különféle más okirattal is igazolható a magyarországi megélhetés. Ez azonban nem változtat azon, hogy a felperes saját megélhetését önállóan biztosítani nem tudja, a szülei ideiglenes jellegű külügyi kiküldetéséből származó jövedelem pedig nem igazolja a felperes hosszú távú megélhetését. A felperes a tartózkodási engedélye birtokában továbbra is folytathatja Magyarországon elsőfokú tanulmányait, nincs elzárva attól, hogy a letelepedési engedély törvényi feltételeinek fennállása esetén ismét kérelmet terjesszen elő magyarországi letelepedése iránt.
- [36] Az iratoknak megfelelően megállapított tényállás, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes értékelésének hiányában nincs lehetőség a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újraértékelésére.
- [37] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket.

A döntés elvi tartalma

- [38] *A Törökországgal 1926. évi december hó 20-án Angorában kötött Letelepedési Egyezmény becikkelyezéséről szóló 1927. évi XXVII. törvénycikk nincs hatályban.*
- [39] *A Magyarországon elsőfokú tanulmányokat folytató, önálló jövedelemmel nem rendelkező személy magyarországi letelepedéshez szükséges megélhetését nem biztosítják az ideiglenes jellegű külügyi kiküldetésben lévő szülőinek jövedelme.*

Záró rész

- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [41] A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni.
- [42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelő mértékű tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a

felperesnek a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint kell megfizetnie.

- [43] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. június 12.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró; Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő